

רע"פ 2340/15 - יניב דב חיים קליין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2340/15

כבוד השופט ח' מלצר
יניב דב חיים קליין

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) ב-עפ"ת
26571-11-14 מתאריך 5.2.2015

בעצמו

המבקש:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' עטר) ב-עפ"ת 26571-11-14, בגדרה נדחה ערעורו של המבקש, על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח-תקווה (כב' השופטת מ' כהן), ב-המ"ש 6032-07-14, שלא להיעתר לבקשתו להארכת המועד להישפט בגין הודעת תשלום קנס, המייחס לו נהיגה במהירות העולה על המותר.

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

רקע עובדתי

עמוד 1

2. למבקש יוחסה עבירה של נהיגה במהירות שעולה על המותר, והוא נדרש לשלם קנס בסך 750 ש"ח, ולחילופין, לבקש להישפט. המבקש כפר בעבירה שיוחסה לו, והגיש לבית משפט השלום הנכבד בקשה להארכת מועד להישפט ולרישום העבירה על שמו של אחר, אשר לטענת המבקש הוא זה שנהג ברכב במועד ביצוע העבירה. במסגרת טיעוניו בבקשה הנ"ל, המבקש טען כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נבע מכך שההודעה הראשונה בגין ביצוע העבירה, לא הומצאה לידיו כדין, וכי נודע לו לראשונה על ביצוע העבירה עת נשלחה למענו הודעה בדבר כפל תשלום קנס. המבקש העלה בנוסף שורה של טיעונים באשר לליקויים שנפלו, לגישתו, באישור המסירה, וביניהם: אי ציון שמו של עובד הדואר שמסר את ההודעה, היעדר חתימה על אישור המסירה, והבדלים בין מספר הזיהוי שמופיע על דבר הדואר לבין המספר המצוין על אישור המסירה עצמו.

3. בית משפט השלום הנכבד דחה את הבקשה להארכת מועד להישפט, בקובעו, בין היתר, כי "מעיון באישור המסירה המצורף עולה כי נרשם מס' הדו"ח, פרטי המבקש, תאריך ביצוע ההמצאה וחתימת מבצע ההמצאה, כך שבוצעה המצאה כדין".

באשר לטענת המבקש כי החליף את מקום מגוריו, בית משפט השלום הנכבד הפנה לפסיקתו של בית משפט זה, לפיה מי שב"מודע לא שינה את כתובתו במשרד הפנים [...] מוטלת עליו חובה כפולה ומכופלת לבדוק את הדואר אשר מגיע לכתובתו הרשומה" (רע"פ 9811/09 שרון סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.2009)).

4. על החלטה זו, המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש בקובעו כדלקמן:

"בנסיבות האמורות קמה חזקת המסירה אשר לא עלה בידי המערער (המבקש - ח"מ) להרים את הנטל המוטל על כתפיו כדי לסתור אותה ועל כן גם לא עמד בתנאי הנדרש להגשת הבקשה באיחור [...] טענה שאחר ולא המערער נהג ברכב, אינה מקימה חשש לעיוות דין ועל כן גם דין טענה זו להידחות" (בעמ' 2 לפסק הדין).

על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד הוגשה בקשת רשות הערעור שבפני.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשתו המבקש חוזר על טענותיו, כפי שנטענו בפני הערכאות דלמטה, באשר לפגמים שנפלו, לשיטתו, באישור המסירה האמור שבעטיים לא ניתן לראות בו, בכללותו, כמקיים את הדרישות הקבועות בתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: התקנות) לעניין מסירה כדין. עוד טוען המבקש, כי עניינו מעורר שאלה משפטית כבדת משקל באשר לפרשנות התנאים המקימים את "חזקת מסירה".

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף לה, הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. אנמק בקצרה את מסקנתי זו להלן.

7. ככלל, בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית מהותית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הפרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 8531/15 עליה נ' מדינת ישראל (14.12.2015)). הנני סבור, כי הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

8. למעלה מן הצורך, אוסיף ואציין כי גם לגופם של דברים דינה של הבקשה – להידחות. לא מצאתי פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה המבקש לא עמד בנטל לסתור את "חזקת המסירה", ומניה וביה, גם לא עמד בנטל להוכיח כי נמנע מלהגיש את בקשתו להישפט במועד – מסיבות שאינן תלויות בו. אבאר את הדברים להלן:

(א) תקנה 44א לתקנות הנ"ל קובעת כך:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן" (ההדגשות שלי – ח"מ).

(ב) בית המשפט המחוזי שב ובחן את אישור המסירה שהוצג בפניו, לאור התנאים המופיעים בתקנה הנ"ל, וקבע לגבי את הדברים הבאים:

"עיון באישור המסירה העלה כי הדו"ח נשלח על פי פרטיו של המערער ולכתובת המגורים הרשומה שלו. עוד עלה כי מספר הדו"ח נרשם בצידם של פרטים אלה וכן קובעים בו המועד בו נמסרה הודעה ראשונה על דבר קיומו של הדו"ח (12.6.2013) וכן המועד שבו הוחזר הדו"ח לידי משטרת ישראל (30.6) ובצידו חתימה, תוך ציון כי 'לא נדרש'" (בפיסקה 7 לפסק דינו).

בנסיבות אלה, סבורני, כי בית המשפט המחוזי הנכבד צדק משקבע כי המבקש לא הרים את הנטל לסתור את "חזקת המסירה".

9. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך
- בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, י' באייר התשע"ו (18.5.2016).

ש ו פ ט
